

Maankäyttöratkaisu	Hakkuumahdollisuudet	Metsänkasvatuksen taloudellinen tulos	Kasvihuonekaasut: hiili, puusto	Kasvihuonekaasut: hiili, maaperä	Kasvihuonekaasut: metaani ja typpioksi-duuli	Vesien laatu: fosfori	Vesien laatu: typpi	Vesien laatu: kiintoaines	Vesien määrän vaihtelu	Monimuotoisuus
1. Suojelu (ojittamaton suo)¹⁾	Hakkuut eivät ole mahdollisia	Hakkuutuloja ei ole	Hiilivarasto karttuu tai pysyy ennallaan	Hiilivarasto karttuu	Luonnontilainen suo on metaanin lähde (päästö vaihtelee suuresti suotyypistä riippuen), typpioksiduulipäästöt ovat hyvin vähäiset	Vähentää fosforin vapautumista verrattuna tasaikäisrakenteiseen metsänkasvatukseen	Vähentää typen vapautumista verrattuna tasaikäisrakenteiseen metsänkasvatukseen	Vähentää kiintoaineen määrää, koska alueella ei korjata puustoa tai liikuta koneilla.	Tasoiittaa vaihtelua	Turvaa kohteen monimuotoisuutta, jos on kyse suokokonaisuuden suojelusta
2. Metsänkasvatusstrategiat										
2.1 Peitteinen ²⁾	Pitkän aikavälin hakkuumahdollisuudet 20-25 % pienemmät kuin tasaikäisessä	Riippuu korkokannasta ja aikahorisontista.	Metsikkötasolla pienemmät ajalliset vaihtelut verrattuna tasaikäiseen. Pitkällä aikavälillä puuston kasvu ja hiilinielu on pienempi.	Mahdollinen ero tasaikäisrakenteiseen riippuu siitä, onko vedenpinnan syvyydessä eroa. Jos korkeammalla, hiilen hävikki vähäisempää.	Metsänkasvatukselle riittävän kuivassa tilassa ei todennäköisesti suuria kasvatustavasta riippumatta. Avohakuiden välttäminen vähentää typpioksiduulipäästöjä.	Vähentää liukoisien fosforin vapautumista verrattuna tasaikäisrakenteiseen, koska avoin vaihe jää pois.	Vähentää typen vapautumista verrattuna tasaikäisrakenteiseen, koska avoin vaihe jää pois.	Vähentää kiintoaineen huuhtoutumista ojien kunnostuksen siirryessä/jäädessä pois. Korjuuvauriot voivat lisätä määrää.	Vähentää vesien määrän vaihtelua.	Ei palauta ojittamattoman suon ekosysteemiä, kuitenkin muita vaikutuksia lajistoon. Peitteinen on kuitenkin harvinaisempaa, joten menetelmä lisää vaihtelua ja monimuotoisuutta.
3. Metsänhoitomenpiteet										
3.1 Ojaston kunnostus	Lisää puuston kasvua	Lisää puuston kasvua	Lisää puuston kasvua	Maaperä kuivuu ja hiiltä vapautuu enemmän.	Maaperä kuivuu ja metaanin (alun perinkin vähäiset) päästöt vähenevät. Ei vaikuttane typpioksiduulin päästöihin.	Lisää kiintoaineeseen sitoutuneen fosforin vapautumista	Vaikutus on turpeen mineralisaation lisääntymisen vuoksi lievästi pitoisuuksia nostava tai ei ollenkaan vaikutusta	Lisää kiintoaineen määrää. Vaikutus on suurin kivennäismaahan saakka ulottuvissa ojissa.	Vähäinen vaikutus, jos ainoastaan perataan vanhoja ojia. Uusien ojien kaivaminen lisää vesien määrän vaihtelua.	Vaikuttaa vastaanottavien vesien monimuotoisuuteen. Tuhoaa pohjakutuisten kalojen lisääntymisalueita, yksipuolistaa pohjaeläin-, eläinplankton- ja kasviplanktonlajistoa.
3.2 Tuhkalannoitus	Kasvu lisääntyy	Kasvu lisääntyy	Puuston hiilivarasto kasvaa nopeammin	Lisäkasvu lisää haihduntaa ja vedenpinta laskee-> CO2-päästöt lisääntyvät pitkällä aikavälillä	Lisäkasvu lisää haihduntaa ja veden pinta laskee-> (alun perinkin pienet) metaanipäästöt vähenevät. Ei suurta vaikutusta typpioksiduulin päästöihin.	Ei merkittävästi lisää fosforin määrää. Vähittäistä valumaveden pitoisuuden nousua kuitenkin voitu havaita kohteesta riippuen. Tuhkalannoitettujen alueiden alapuolisissa vesistöissä havaittu perustuotantotason nousua.	Ei lisää typen määrää, sillä turvemaiden lannoituksen tyypillisäystä ei tarvita.	Ei vaikutusta, ellei tuhkalannoituksen avulla voida välttää ojien kunnostamista.	Väillinen tasaava vaikutus puuston evapotranspiraation lisääntyessä, etenkin jos ojien kunnostukselta voidaan välttyä.	Lehtipuuosuus voi lisääntyä. Saattaa vaikuttaa vastaanottavan vesistön lajistorakenteeseen perustuotantotason nousun ja rataseläinten runsastumisen myötä. Pitkäaikaisia vaikutuksia ei tunneta.
3.3 PK-lannoitus	Kasvu lisääntyy	Kasvu lisääntyy	Puuston hiilivarasto kasvaa nopeammin	Lisäkasvu lisää haihduntaa ja veden pinta laskee-> CO2-päästöt lisääntyvät pitkällä aikavälillä	Lisäkasvu lisää haihduntaa ja veden pinta laskee-> (alun perinkin pienet) metaanipäästöt vähenevät. Ei suurta vaikutusta typpioksiduulin päästöihin.	Rauta-PK:lla on lievä pitoisuuksia nostava vaikutus (ojiin joutuessaan)	Ei vaikutusta	Ei vaikutusta	Ei vaikutusta, paitsi väillisesti vaihtelua vähentäen puuston evapotranspiraation lisääntyessä	?
4. Ennallistaminen ¹⁾										
4.1. Passiivinen	Puuston kasvu pienenee	Puuston kasvu pienenee	Puuston kasvu pienenee	Turpeen hajoaminen vähenee vedenpinnan noustessa pitkällä aikavälillä.	Metaania vapautuu vedenpinnan noustessa pitkällä aikavälillä lähelle suon pintaa. Voi vähentää rehevien soiden typpioksiduulipäästöä pitkällä aikavälillä.	Ei muutosta 20-30 vuotta ennallistamisen jälkeen	Ei vaikutusta	Ei vaikutusta	Tasoiittaa vaihtelua pitkällä aikavälillä	Lahopuusto voi lisääntyä, pitkällä aikavälillä suolajiston kasvuedellytykset paranevat
4.2. Aktiivinen	Puuston kasvu pienenee	Puuston kasvu pienenee	Puuston kasvu pienenee	Turpeen hajoaminen vähenee vedenpinnan noustessa, johtaa turpeen kertymiseen, jos vedenpinta nousee luonnontilaista vastaavalle tasolle	Metaania vapautuu vedenpinnan noustessa, rehevien kasvupaikkojen typpioksiduulin päästö vähenee	Fosforin vapautuminen kasvaa aluksi ja vähenee myöhemmin	Vähentää turpeen mineralisaatiota ja typen vapautumista.	Kiintoainesta vapautuu kaivuutöiden aikana	Tasoiittaa vaihtelua pitkällä aikavälillä	Suolajiston palautuminen käynnistyy nopeasti. Linnusto muuttuu nopeasti

1) Tässä yhteydessä verrataan metsätalouskäyttöön

2) Peitteistä metsänkasvatusta verrataan tässä yhteydessä tasaikäisrakenteisen metsän kasvatukseen